REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-308/2025-25

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji tog suda Mariji Šipek, po prijedlogu više sudske savjetnice - specijalistice Anje Stjepić, u pravnoj stvari tužiteljice Antonie Krešić iz Zagreba, Lučki put 8, OIB: 72084988225, koju zastupa punomoćnik Ivica Čuturić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnica Marija Vraneš, zaposlenica tuženika, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnice tuženika, 29. listopada 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici 5.881,23 EUR (pet tisuća osamsto osamdeset jedan euro i dvadeset tri centa) sa zateznim kamatama:
- na iznos od 5.500,00 EUR od 11. srpnja 2024. do isplate,
- na iznos od 381,23 EUR od 14. veljače 2025. do isplate, prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužiteljica od tuženika traži isplatu 1.970,00 EUR (tisuću devetsto sedamdeset eura) sa zateznim kamatama od 11. srpnja 2024. do isplate, kao i u dijelu u kojem traži isplatu zateznih kamata na iznos od 50,00 EUR od 17. listopada 2024. do 13. veljače 2025., zatim na iznos od 50,00 EUR od 17. prosinca 2024. do 13. veljače 2025., na iznos od 115,48 EUR od 15. kolovoza 2024. do 13. veljače 2025. te na iznos od 165,75 EUR od 15. rujna 2024. do 13. veljače 2025.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu 1.715,98 EUR (tisuću sedamsto petnaest eura i devedeset osam centi) sa zateznim kamatama od 29. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo

polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi, koju je ovom sudu podnijela 14. veljače 2025., navodi da je 5. srpnja 2024. u Zagrebu (na križanju Riječke ulice i Jadranskog mosta) stradala kao vozačica vozila registracijske oznake ZG2871IK. Navodi da je za nezgodu odgovoran osiguranik tuženika, koji je, upravljajući vozilom registracijske oznake ZG3069IP, udario u vozilo u kojem se nalazila tužiteljica i na taj način prouzrokovao prometnu nezgodu. Upućuje na to da je vozilo osiguranika tuženika u trenutku štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika po osnovi Police broj 016251476079. Pojašnjava da je u opisanoj nesreći zadobila ozljede navedene u dostavljenoj medicinskoj dokumentaciji, a zbog čega joj je pružena medicinska pomoć u KBC-u Zagreb. Tužiteljica navodi da joj je stoga nastala šteta zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, zatim zbog zaostalog naruženja (kao posljedica šivanja tijekom operativnog zahvata radi prijeloma dijafaze palčane kosti – radijusa) i potrebne joj tuđe pomoći i njege (sveukupno 10.500,00 EUR), kao i zbog troškova liječenja (100,00 EUR) i izgubljene zarade tijekom srpnja 2024. (115,48 EUR) i kolovoza 2024. (165,75 EUR). Ističe da je stoga 10. srpnja 2024. uputila odštetni zahtjev tuženiku, a da joj je potom tuženik po osnovi neimovinske i imovinske (tuđa pomoć i njega) štete isplatio 3.030,00 EUR pa da zato od istoga u ovom postupku traži isplatu 7.470,00 EUR zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i za tuđu pomoć i njegu, zatim 100,00 EUR po osnovi troškova liječenja te za izgubljenu zaradu 115,48 EUR za srpanj 2024. i 165,75 EUR za kolovoz 2024. Stoga traži donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti da tužiteljici isplati 7.851,23 EUR sa zateznim kamatama na iznos od 7.470,00 EUR od 11. srpnja 2024. do isplate, na iznos od 50,00 EUR od 17. listopada 2024. do isplate, na iznos od 50,00 EUR od 17. prosinca 2024. do isplate, na iznos od 115,48 EUR od 15. kolovoza 2024. do isplate i na iznos od 165,75 EUR od 15. rujna 2024. do isplate. Također, tužiteljica traži i da joj tuženik naknadi troškove parničnog postupka od dana donošenja presude do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu čini nespornim nastanak predmetnog štetnog događaja, zatim činjenicu da je vozilo registracijske oznake ZG3069-IP u trenutku nastanka tog istog događaja bilo osigurano kod tuženika na temelju Police broj 016251476079, kao i činjenicu da doista postoji odgovornost njegovog osiguranika za predmetni štetni događaj. Tuženik čini nespornim i da mu je tužiteljica prije podnošenja tužbe uputila odštetni zahtjev te da je potom 30. rujna 2024. istoj isplatio 3.030,00 EUR, čime je tužiteljici u cijelosti naknadio štetu koju je pretrpjela vezano uz predmetni štetni događaj. Tuženik pak s druge strane osporava visinu tužbenog zahtjeva i tijek zateznih kamata. Navodi da je tužbeni zahtjev postavljen previsoko, s obzirom na jačinu i karakter ozljeda koje je tužiteljica pretrpjela u predmetnom štetnom događaju. Tuženik navodi da je tužiteljica liječenje mogla obaviti i u sustavu HZZO-a, a čime trošak liječenja ne bi niti nastao. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

3. U nastavku postupka, tužiteljica upućuje na to da prema Zakonu o zdravstvenoj zaštiti svaka osoba ima pravo na zdravstvenu zaštitu i ostvarenje najviše moguće razine zdravlja, a da tužiteljici konkretno takav trošak ne bi niti nastao da nije došlo do predmetnog štetnog događaja.

4. Tuženik je i dalje tijekom postupka osporavao osnovanost zahtjeva tužiteljice u pogledu izgubljene zarade, no učinio je nespornim visinu istog (list 90 spisa).

5. Sud je izveo dokaz čitanjem potvrde Policijske uprave Zagrebačke (list 7-8 spisa), medicinske dokumentacije (list 9-18, 56, 66-75 spisa), računa i potvrda o uplati (list 24-25, 76-77 spisa), potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad (list 26 spisa) te izvješća o privremenoj nesposobnosti/spriječenosti za rad (list 27-28 spisa), isplatnih lista (list 29-33 spisa), dopisa tuženika (list 34 spisa) i potvrde o uplati (list 42 spisa), kao i dokaz medicinskim vještačenjem (list 63-65 i 91-92 spisa), saslušanjem tužiteljice prilikom kojeg je sud izvršio uvid u nastalo naruženje (list 91 spisa) te su razgledane i fotografije koje se nalaze u spisu (list 19-23, 83-84 spisa).

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatu iznosa po osnovi naknade neimovinske štete (zbog pretrpljenih bolova, straha, smanjenja životne aktivnosti i zaostalog naruženja) i imovinske štete (zbog potrebne joj tuđe pomoći i njege, nastalih troškova liječenja i izgubljene zarade) koju je pretrpjela zbog štetnog događaja (prometne nesreće) koji se dogodio 5. srpnja 2024., u kojoj je tužiteljica sudjelovala kao vozačica vozila registracijske oznake ZG2871IK, a koji štetni događaj je prouzročio osiguranik tuženika, upravljajući vozilom registracijske oznake ZG3069IP.

8. Među strankama nije sporno da se 5. srpnja 2024. doista dogodio štetni događaj, da je tuženik pasivno legitimiran u ovom postupku, zatim da je osiguranik tuženika odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja te da je tužiteljici u tom događaju nastala određena šteta zbog čega joj je tuženik po toj osnovi prije podnošenja tužbe isplatio 3.030,00 EUR. Tijekom postupka postala je nesporna i visina izgubljene zarade, makar je tuženik i dalje osporavao da bi tužiteljica imala pravo na isplatu istoga.

9. S druge strane sporna je visina tužbenog zahtjeva te tijek zateznih kamata.

10. Radi utvrđenja relevantnih činjenica (da li je tužiteljica doista pretrpjela bolove i strah zbog predmetne nesreće, zatim da li je kod tužiteljice zbog predmetnog događaja zaostalo naruženje i jesu li trajne posljedice događaja umanjile njenu životnu aktivnost, a koje činjenice predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu naknade neimovinske štete te da li su na eventualno smanjenje životne aktivnosti utjecale posljedice iz štetnog događaja i radi utvrđenja činjenice da li je tužiteljici i u kojem opsegu bila potrebna tuđa pomoć i njega, zatim da li je bolovanje u vezi s predmetnim događajem i jesu li troškovi liječenja bili potrebni i opravdani), odnosno radi utvrđenja opsega nastale imovinske i neimovinske štete, sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku izv. prof. dr. sc.

Miljenko Franić dr. med. (ortopedija i traumatologija), kao i dokaz saslušanjem tužiteljice.

10.1. Iz iskaza tužiteljice (list 91 spisa) proizlazi da joj ožiljak, koji joj je ostao nakon štetnog događaja, dosta smeta u svakodnevnom životu i to s estetske strane jer, iako isti na prvu izgleda ravan, to nije tako već je isti grbav zbog čega se dosta često na tom dijelu nakuplja voda. Tužiteljica je iskazala da je ožiljak zato i dosta vidljiv čak kroz usku odjeću, odnosno kada je pokriven. Pojasnila je da je zbog ožiljka dosta nesigurna, da se željela vratiti svom poslu medicinskog kozmetičara jer joj je to struka, no da isto nije učinila jer još uvijek nema snagu u desnoj ruci, s time da je dešnjak. Navela je da se ožiljak zimi još više vidi, a da se manje vidi ljeti kada joj koža potamni. Tužiteljica je iskazala da nakon štetnog događaja nije mogla obavljati neke svakodnevne poslove pa da su joj tako primjerice kod osobne higijene pomagali njeni ukućani. Navela je da ima demografizam zbog čega je i podložnija zadobivanju ožiljka. Tužiteljica je iskazivala životno, logično i uvjerljivo pa je stoga njen iskaz sud prihvatio u cijelosti kao istinit.

10.2. Sud je prilikom iskaza tužiteljice neposrednim opažanjem utvrdio da tužiteljica ima ožiljak na desnoj podlaktici duljine od oko 15 cm te da je dio kože gdje se nalazi ožiljak svjetliji od okolne kože. Ožiljak je sud mogao utvrditi i opaziti s udaljenosti od 3 metra na kojoj se udaljenosti tužiteljica uostalom i nalazila u trenutku davanju iskaza. Sud je utvrdio i da je donji dio podlaktice na dijelu gdje se nalazi ožiljak otečeniji od istog dijela druge ruke.

10.3. Iz nalaza i mišljenja spomenutog vještaka (list 63-65 spisa) proizlazi da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila lom dijafaze dijela desne palčane kosti, lom stiloidnog nastavka desne ulne i lom proksimalne falange palca desne šake. Vještak je klinički pregled tužiteljice proveo 11. lipnja 2026., prilikom kojeg se tužiteljica žalila na povremene bolove u desnoj podlaktici, ručnom zglobu te desnoj šaci/palcu, da su tegobe izraženije kod većeg opterećenja i promjene vremena, da otežano radi sa mišem, otežano nosi veći teret te da osjeća bolove i kod spavanja, s time da joj je desna ruka dominantna. Vještak je utvrdio da se na desnom laktu, podlaktici, ručnom zglobu i šaci nalazi nepravilan ožiljak dorzalno cca 15 cm te da je još vidljiv i ožiljak od drena, da je kod tužiteljice održana GMS, da su kretnje desnog lakta, podlaktice i ručnog zgloba ograničene u slabijem stupnju i bolne, da postoji palpacijska bol iznad vijaka i ožiljka, a da su kretnje desnog palca bolne i ograničene u slabijem stupnju. Vještak je naveo da je po ozljeđivanju tužiteljice u štetnom događaju provedeno adekvatno liječenje po traumatologu i fizijatru te da je provedeno operacijsko liječenje i fizikalna terapija, a da se zdravstveno stanje tužiteljice stabiliziralo 31. prosinca 2024. Vještak je uputio na to da je bolovanje tužiteljice u razdoblju srpnja i kolovoza vezano za ozljede zadobivene u predmetnom štetnom događaju, a da su troškovi liječenja prema računima 24-25 spisa bili potrebni i opravdani. Vještak je kasnije i dodatno usmeno pojasnio (list 92 spisa) da su se fizikalna terapija i pregled fizijatra (što je tužiteljica obavila u Poliklinici Aviva) mogli obaviti unutar sustava HZZO-a, no da se na provođenje iste u sustavu HZZO-a najčešće čeka određeni period vremena. Vještak je zaključno naveo da trajne posljedice navedenih ozljeda smanjuju opću i radnu sposobnost tužiteljice za 8 % i da će ista u tom postotku morati ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu i radu. Vještak je istaknuo da je kod tužiteljice tzv. primarni strah (koji se javio prilikom

tjelesnog ozljeđivanja) bio vrlo intenzivan i kratkotrajan, zatim da je tzv. sekundarni strah (koji je proistekao iz tjelesnih ozljeda i njenih posljedica) jačeg intenziteta bio prisutan 3 dana, srednjeg intenziteta 15 dana, a slabijeg intenziteta 30 dana. Vještak je naveo da je bol jakog intenziteta tužiteljica trpjela 3 dana, srednje jakog intenziteta 20 dana, a manjeg intenziteta 40 dana, dok su pak daljnji povremeni bolovi trajne prirode i tako uključeni u pojačane napore. Vještak je naveo da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega i to 2 sata dnevno kroz 30 dana liječenja, da joj je u periodu od 30 dana bila potrebna pomoć druge osobe u prosjeku od 1 sat dnevno (pomoć kod održavanja osobne higijene, oblačenja, odlaska kod liječnika te na fizikalnu terapiju, odlaska u trgovinu, kućanskih poslova...). Vještak je naveo da je kod tužiteljice zaostalo naruženje zbog zaostalih ožiljaka na desnoj podlaktici i to lakog stupnja te da je isto povremeno uočljivo trećima.

10.4. Dok je tuženik istaknuo da prigovora na nalaz i mišljenja nema (list 90 spisa), tužiteljica je s druge strane prigovorila istome u dijelu u kojem je vještak dao ocjenu zaostalog naruženja. Tužiteljica je u tom smislu navela da se radi o ožiljku koji se proteže od ručnog zgloba duž gotovo cijele podlaktice desne ruke pa da isti, s obzirom na položaj i veličinu, predstavlja naruženje minimalno srednjeg stupnja. Istaknula je da je po struci medicinski kozmetičar, u obavljanju posla u stalnom kontaktu s klijentima, zbog čega je spomenuto naruženje uvijek uočljivo.

10.5. Vještak se na ročištu održanom 17. rujna 2026. (list 91-92 spisa) očitovao o prigovorima tužitelja. Vještak je naveo da je tužiteljicu osobno pregledao 11. lipnja 2026. te je na samom ročištu, na kojemu je ujedno bio izveden i dokaz saslušanjem tužiteljice, još jednom izvršio uvid u područje ožiljka i same podlaktice desno. Pojasnio je da se naruženje uobičajeno cijeni u tri stupnja - slabiji, srednji i teži stupanj. Naveo je da je u ovom slučaju mišljenja da se radi o naruženju slabijeg stupnja, no da je, s obzirom na lokalizaciju samog ožiljka u slučaju rada na poslovima medicinske kozmetičarke, naruženje gotovo uvijek vidljivo trećim osobama, što vrijedi i za ljetne mjesece. Vještak je naveo da vidljivost naruženja van radnog vremena ovisi o odjeći koja se nosi. Objasnio je da se prilikom procjene naruženja cijeni prvenstveno klinički nalaz, veličina ožiljka, zatim njihov broj, lokalizacija, eventualno šepanje, nedostatak jednog ekstremiteta ili više njih. Objasnio je i da je dermografizam stanje kod kojeg primjerice kada prelazimo nekim predmetom preko kože zaostaje promjene boje kože u određenom periodu, no da nema druga posebna znanja u vezi ožiljaka i dermografizma.

10.6. Vještak je svoju procjenu samog stupnja naruženja zaostalog kod tužiteljice dao nakon izvršenog kliničkog pregleda, a istu je kasnije i potvrdio i to nakon što je na ročištu ponovno izvršio uvid u naruženje. Pritom treba uzeti u obzir da je vještak na takav način izvršio uvid u naruženje, kako u lipnju, tako i u rujnu pa da je zbog toga uvidio i utjecaj sunca na vidljivost naruženja prije, ali i neposredno nakon ljetne sezone kad je koža tužiteljice izloženija suncu. Na takav način vještak je imao priliku dati sveobuhvatnu procjenu stupnja naruženja. Iz nalaza i mišljenja te kasnijeg usmenog očitovanja vještaka proizlazi da kod tužiteljice opisano naruženje predstavlja kozmetički defekt, dok preostali elementi koje je vještak naveo, a koje utječu na procjenu stupnja naruženja, kod tužiteljice pak nisu prisutni. Činjenicu da tužiteljica osjeća slabost u desnoj ruci, odnosno da otežano barata težim opterećenjima i većim teretom, na što je tužiteljica ukazala u svom iskazu, vještak je

cijenio prilikom davanja nalaza i mišljenja (list 63 spisa) pa je jasno da je isto uzeo u obzir prilikom davanja procjene unutar pojedinih kvalifikatornih okolnosti. Treba reći da je vještak potvrdu naprijed navedenog stupnja naruženja uostalom dao nakon što je saslušao spomenuti iskaz tužiteljice.

10.7. Vještak je prvotno ocijenio da je ožiljak povremeno uočljiv trećima, da bi kasnije (saslušavši iskaz tužiteljice u kojem je, među ostalim, ukazala i na svoju struku medicinskog tehničara, a kojoj se ima želju vratiti) takvu procjenu izmijenio i to da način da je naveo da je spomenuti ožiljak gotovo uvijek vidljiv trećim osobama. Naprijed navedenu procjenu vidljivosti predmetnog ožiljka ovaj sud nalazi prihvatljivom, s obzirom na struku tužiteljice, kojoj se ista, kao što je već rečeno, ima želju vratiti, a koja iziskuje stalni rad sa strankama, prilikom čega navedeni ožiljak sasvim sigurno ostaje vidljiv istima. Sam stupanj vidljivosti u skladu je i s neposrednim opažanjem suda, koji je spomenuti ožiljak vidio s udaljenosti od otprilike 3 metra (točka 10.2. obrazloženja). Treba reći da je i sasvim jasno da će predmetni ožiljak zbog svojeg položaja (podlaktica desne ruke) u većem dijelu godine, zbog vremenskih uvjeta koji ne iziskuju nošenje toplije odjeće, odnosno odjeće dugih rukava, biti otkriven i samim time i vidljiv trećima, a što u konačnici također podupire vještakovu procjenu vidljivosti tog istog ožiljka.

10.8. Što se tiče dermografizma, za koje stanje tužiteljica tvrdi da ima, a koje je vještak u bitnome i pojasnio prilikom usmenog očitovanja na ročištu, treba reći da isto nema nikakvog utjecaja na procjenu stupnja i vidljivosti naruženja. Naime, kod tužiteljice se u pogledu zaostalog naruženja radi o konačnom stanju, na temelju kojeg je vještak dao svoju procjenu stupnja, ali i vidljivosti tog istog naruženja pa njena sklonost zadobivanju eventualnih budućih ožiljaka u tom smislu nije odlučna u ovom postupku.

10.9. Uz sve već naprijed navedeno, potrebno je ukazati i na to da je stav ovoga suda da vještak izv. prof. dr. sc. Miljenko Franić nedvojbeno posjeduje stručna znanja iz područja ortopedije i traumatologije te stanovitu praksu u radu s pacijentima na temelju čega je sposoban dati procjenu naruženja kod tužiteljice i to, kako u pogledu stupnja, tako i u pogledu vidljivosti istoga trećim osobama.

10.10. Stoga je sud prihvatio procjenu vještaka da je kod tužiteljice, kao posljedica predmetnog štetnog događaja, zaostalo naruženje lakog stupnja koje je gotovo uvijek vidljivo trećim osobama.

10.11. Sud je prihvatio i stručnu procjenu vještaka u pogledu pretrpljene boli, straha te njegovu procjenu opsega smanjenja životne aktivnosti kod tužiteljice i opsega njene potrebe za tuđom pomoći i njegom, a čemu stranke nisu niti prigovarale.

10.12. Prema tome, sud iz nalaza i mišljenja vještaka nalazi utvrđenim da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila lom dijafaze dijela desne palčane kosti, lom stiloidnog nastavka desne ulne i lom proksimalne falange palca desne šake; da je bolovanje tužiteljice u razdoblju srpnja i kolovoza vezano za ozljede zadobivene u predmetnom štetnom događaju, a da su troškovi liječenja prema računima 24-25 spisa bili potrebni i opravdani; da trajne posljedice zadobivenih ozljeda smanjuju opću i radnu sposobnost tužiteljice za 8 %; zatim da je

kod tužiteljice tzv. primarni strah bio vrlo intenzivan i kratkotrajan, zatim da je tzv. sekundarni strah jačeg intenziteta bio prisutan 3 dana, srednjeg intenziteta 15 dana, a slabijeg intenziteta 30 dana; da je bol jakog intenziteta tužiteljica trpjela 3 dana, srednje jakog intenziteta 20 dana, a manjeg intenziteta 40 dana, dok su pak daljnji povremeni bolovi trajne prirode i tako uključeni u pojačane napore; da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega i to 2 sata dnevno kroz 30 dana liječenja, da joj je u periodu od 30 dana bila potrebna pomoć druge osobe u prosjeku od 1 sat dnevno te da je kod tužiteljice zaostalo naruženje zbog zaostalih ožiljaka na desnoj podlaktici i to lakog stupnja te da je isto gotovo uvijek vidljivo trećima.

11. U ovoj pravnoj stvari došlo je do kumulacije nekoliko povreda prava osobnosti (prava na duševno zdravlje), a s obzirom na činjenicu povezanosti (isprepletenosti) oblika tih povreda sud smatra da je opravdano dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve povrede i to u okviru kvalifikatornih okolnosti boli, straha, smanjenja životne aktivnosti tužiteljice te pretrpljenih duševnih boli zbog zaostalog naruženja. Prilikom odlučivanja sud je vodio računa i o cilju kojem ta naknada služi te o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

11.1. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir gore navedene i obrazložene kvalifikatorne okolnosti, zatim dob tužiteljice, odnosno da se radi o mlađoj osobi koja se zbog posljedica predmetnog događaja i slabosti u dominantnoj ruci trenutno ne može baviti svojom strukom (medicinski kozmetičar), no i inflatorna kretanja od dana podnošenja tužbe pa sve do donošenja odluke u ovom postupku pa po ocjeni ovog suda tužiteljici pripada pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti u predmetnom štetnom događaju u iznosu 7.900,00 EUR.

12. Također, tužiteljici je trebala tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 90 sati pa je po toj osnovi pretrpjela i imovinsku štetu. Tužiteljici su tuđu pomoć i njegu pružali njeni ukućani, a što je sud utvrdio na temelju njenog iskaza (točka 10.1. obrazloženja). Sud na temelju čl. 223. ZPP-a nalazi da je primjerena cijena sata tuđe pomoći i njege u konkretnom slučaju 7,00 EUR. Sud je pritom također cijenio inflatorna kretanja te činjenicu da se visina naknade imovinske štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke (čl. 1089. st. 2. ZOO-a). Stoga tužiteljica ima pravo na naknadu štete po toj osnovi u iznosu 630,00 EUR.

13. Među strankama nije sporno da je tuženik tužiteljici već prethodno po osnovi naknade naprijed navedene štete koju je ista pretrpjela u predmetnom štetnom događaju isplatio 3.030,00 EUR. Stoga je utvrđenu novčanu naknadu po naprijed navedenim osnovama neimovinske štete i imovinske štete koja je tužiteljici nastala zbog pružene joj tuđe pomoći i njege (8.530,00 EUR) potrebno umanjiti za već ranije plaćeni iznos. Stoga je tuženik po osnovi neimovinske štete i imovinske štete zbog tuđe pomoći i njege tužiteljici dužan isplatiti daljnji iznos od 5.500,00 EUR.

14. Nadalje, tužiteljici su, nakon što joj je tuženik 30. rujna 2024. isplatio naknadu štete u naprijed spomenutom iznosu (datum isplate utvrđen je čitanjem potvrde o uplati na listu 42 spisa), nastali troškovi liječenja te je kasnije, nakon podnošenja odštetnog zahtjeva od 10. srpnja 2024., pretrpjela i štetu po osnovi izgubljene zarade.

14.1. U odnosu na imovinsku štetu po osnovi izgubljene zarade, sud je na temelju nalaza i mišljenja utvrdio da je bolovanje u srpnju i kolovozu 2024. (prikazano na izvješćima o privremenoj nesposobnosti/ spriječenosti za rad – list 26-28 spisa) u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem (točka 10.12. obrazloženja). Tijekom postupka je pak postao nesporan opseg spomenute štete, odnosno visina navedene izgubljene zarade (za srpanj 2024. – 115,48 EUR i za kolovoz 2024. – 165,75 EUR), s obzirom da je tuženik isto učinio nespornim (list 90 spisa) pa stoga sud nije izvodio dokaze na okolnost visine istoga. Dakle, tužiteljica ima pravo na naknadu imovinske štete zbog izgubljene zarade u iznosu od ukupno 281,23 EUR.

14.2. Što se pak tiče imovinske štete zbog troškova liječenja, tužiteljici su nastali troškovi kontrolnog pregleda specijaliste fizijatre u Poliklinici Aviva izvršeni 16. listopada 2024. i 16. prosinca 2024. vezano uz provedenu fizikalnu terapiju (list 15 i 18 spisa). Na temelju nalaza i mišljenja sud je utvrdio da su navedeni postupci u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem te da su isti bili potrebni i opravdani (točka 10.12. obrazloženja). Vještak je naknadno uputio na činjenicu da je tužiteljica spomenute postupke mogla ostvariti u sustavu Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, no pritom je podsjetio na sasvim izvjesno čekanje na provođenje terapije u tom smislu unutar već spomenutog sustava.

14.3. Treba reći da prema stavu ovog suda svaki pojedinac ima pravo na kvalitetnu, primjerenu i brzu zdravstvenu zaštitu te na zaštitu svog zdravstvenog stanja, što uključuje najbolje standarde te najbolje i najbrže mogućnosti liječenja. Sasvim je logično da brzina reakcije u primjeni adekvatnih postupaka, odnosno terapije nakon štetnog događaja može utjecati na daljnji oporavak ozlijeđenika, odnosno da će se zdravlje ozlijeđenika nakon ozljeđivanja poboljšati brže ako se što prije provedu potrebni postupci zdravstvene zaštite, a i da će time posljedice po životnu aktivnost ozlijeđenika biti manje. Cijeneći težinu ozljeda i posljedice za zdravlje tužiteljice koje su nastale zbog predmetne prometne nesreće, sasvim izvjesno postojanje lista čekanja za postupke fizikalne terapije unutar sustava HZZO-a te, vezano uz to, kontrolnih pregleda specijaliste fizijatra, a koji pregledi su bili izvršeni vezano uz fizikalne terapije, a koji postupci su tužiteljici bili indicirani i potrebni prilikom njenog oporavka, mišljenje je ovog suda da je trošak liječenja koje je tužiteljica obavila izvan sustava HZZO-a bio opravdan i potreban prilikom njenog liječenja pa da je tuženik na temelju čl. čl. 1095. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26; dalje: ZOO) dužan tužiteljici taj isti trošak liječenja naknaditi.

14.4. Čitanjem računa i potvrda o plaćanju Poliklinike Aviva (list 24-25 spisa) sud je utvrdio da je ukupni trošak predmetnih postupaka (pregleda) koje je tužiteljica obavila 100,00 EUR, a da je spomenute troškove platila 16. listopada i 16. prosinca 2024. Navedenu dokumentaciju sud prihvaća kao vjerodostojnu, dok tuženik tijekom postupka nije osporavao vjerodostojnost iste.

14.5. Dakle, tužiteljica u konkretnom slučaju ima pravo i na naknadu troškova liječenja nastalih 16. listopada i 16. prosinca 2024. u iznosu od ukupno 100,00 EUR.

15. Slijedom navedenog, tužiteljica ima pravo na naknadu neimovinske i imovinske štete u daljnjem iznosu od 5.881,23 EUR pa je na temelju čl. 3. t. 17. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23; dalje: ZOOP) u vezi s čl. 1100. st. 1. i čl. 1089. ZOO-a prihvaćen zahtjev tužiteljice za isplatu tog dijela utuženog iznosa te je odlučeno kao u dijelu točke I. izreke ove presude.

16. U preostalom dijelu u kojem tužiteljica traži isplatu 1.970,00 EUR njen zahtjev je odbijen te je odlučeno kao u dijelu točke II. izreke rješenja.

17. Tužiteljica ima pravo i na isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos na temelju čl. 12. st. 6. ZOOP-a. Treba reći da je ZOOP i u pogledu odlučivanja o zahtjevu za isplatu zateznih kamata *lex specialis* u odnosu na odredbe ZOO-a koje uređuju spomenutu materiju. Stoga ovaj sud, kada odlučuje o zahtjevu za isplatom zateznih kamata tužiteljice protiv tuženika, kao osiguratelja po osnovi police obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, primjenjuje odredbe ZOOP-a i to u odnosu na zatezne kamate na iznos neimovinske, ali i na zatezne kamate na iznos imovinske štete, koja je u ovom konkretnom slučaju nastala zbog potrebe tužiteljice za tuđom pomoći i njegom, zbog izgubljene zarade i troškova liječenja. Tužiteljica stoga ima pravo na isplatu zateznih kamata od tuženika na temelju čl. 12. st. 6. ZOOP-a.

17.1. Tužiteljica je odštetni zahtjev tuženiku podnijela 10. srpnja 2024. (datum podnošenja vidljiv je na dopisu tuženika na listu 34 spisa). Stoga tužiteljica ima pravo na isplatu zateznih kamata na iznos neimovinske i imovinske štete koja je nastala zbog tuđe pomoći i njege od 11. srpnja 2024. do isplate. Na tijek zateznih kamata utjecaj nema činjenica da je liječenje tužiteljice završeno tek nakon podnošenja odštetnog zahtjeva (31. prosinca 2024). Naime, šteta nastala kod tužiteljice po naprijed navedenim osnovama je u svakom slučaju bila predvidiva, neovisno o datumu završetka liječenja. Ovakvo pravno shvaćanje izraženo je i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 373/2022-3 od 29. studenog 2022.

17.2. Tužiteljica isplatu zateznih kamata na iznos koji joj tuženik treba isplatiti po osnovi troškova liječenja traži od prvog dana nakon dana kada su ti troškovi nastali (od 17. listopada i 17. prosinca 2024.), dok na iznos koji traži po osnovi izgubljene zarade isplatu zateznih kamata traži od 15 dana u mjesecu u kojem bi joj plaća bila isplaćena (od 15. kolovoza i 15. rujna 2024.).

17.3. Iz dokumentacije koja se nalazi u spisu (list 24-25 i 29-33 spisa) proizlazi da su takvi troškovi tužiteljici nastali nakon što se tuženiku 10. srpnja 2024. obratila, uputivši mu odštetni zahtjev. Prema redovnom tijeku stvari, uzevši u obzir trenutak nastanka predmetnih troškova (16. listopada i 16. prosinca 2024.) i izgubljene zarade (u trenutku isplate plaće – u kolovozu i rujnu 2024.), tužiteljica naknadu imovinske štete po osnovi troškova liječenja i izgubljene zarade nije niti mogla tražiti odštetnim zahtjevom od 10. srpnja 2024., a tuženiku nije moglo biti niti poznato da će takva šteta tužiteljici uopće nastati. Upućuje se na to da iz dokumentacije koja se nalazi u spisu ne proizlazi da se tužiteljica tuženiku naknadno obraćala (prije podnošenja tužbe) sa zahtjevom da joj takve troškove naknadi.

17.4. Stav je ovoga suda da tužiteljici zatezne kamate na ukupan iznos imovinske štete ne pripadaju prije no što je uopće postavila takav zahtjev tuženiku kao osiguratelju po osnovi police obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti s obzirom na primjenu ZOOP-a, o čemu je ranije bilo riječi u ovom obrazloženju. Takav stav o naprijed navedenom tijeku zateznih kamata zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj 137/2024 od 8. siječnja 2025. Stoga, s obzirom da iz dokumentacije koja se nalazi u spisu ne proizlazi da se tužiteljica prije podnošenja tužbe obratila tuženiku sa zahtjevom za isplatom imovinske štete po osnovi troškova liječenja i izgubljene zarade, istoj zatezna kamata pripada od trenutka podnošenja tužbe ovome sudu, odnosno od 14. veljače 2025.

17.5. Stoga je o tijeku zateznih kamata na utuženi iznos odlučeno kao u dijelu točke I. izreke, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev sud odbio pa je odlučeno kao u dijelu točke II. izreke presude.

18. Odluka o parničnim troškovima temelji se na čl. 154. st. 2. ZPP-a te čl. 155. ZPP-a u vezi s čl. 35. st. 1. ZPP-a, odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23; dalje: Tarifa) te Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23; dalje: Uredba/23) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/26; dalje: Uredba/26), a donesena je u skladu s vrijednosti predmeta spora i troškovnikom tužiteljice (list 94 spisa).

18.1. Sud tijekom odlučivanja o troškovima cijeni uspjeh tužiteljice u pogledu visine, ali i osnove tužbenog zahtjeva. Tužiteljica je u ovoj parnici u odnosu na osnovu uspjela u cijelosti. Tužiteljica je s visinom uspjela u omjeru 74,91 %, dok je tuženik uspio u omjeru 25,09 % pa je u tom smislu potrebno cijeniti uspjeh tužiteljice u pogledu visine u omjeru 49,82 %. Stoga tužiteljica u ovom postupku ima pravo na naknadu troškova u omjeru od 74,91 % (149,82 % : 2).

18.2. Tužiteljici je priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva u visini 100 bodova (Tbr. 32/1 Tarife), zatim tužbe u visini 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), trošak sastava dva podneska (od 25. travnja 2025. i 9. srpnja 2026.) u visini 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), zatim trošak sastava podneska od 11. veljače 2026. u visini 25 boda (Tbr. 8/4 Tarife) te trošak zastupanja na dva ročišta (održana 2. veljače 2026. i 17. rujna 2026.) u visini 100 bodova za svako. Dakle, tužiteljici je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku u visini od ukupno 625 bodova, što pomnoženo sa vrijednošću jednog boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. u vezi s Tbr. 52/3 Tarife) te uvećano za 25% po osnovi PDV-a (Tbr. 46. Tarife) iznosi 1.562,50 EUR. Tužiteljici je priznat i trošak sudske pristojbe za tužbu u zatraženom iznosu od 62,48 EUR (Tar. br. 1. st. 1. Uredbe/23) te za presudu u iznosu 198,51 EUR (Tar. br. 2. st. 1. Uredbe/26). Tužiteljici je dakle zbog odvjetničkih troškova i sudskih pristojbi nastao trošak parničnog postupka u iznosu 1.823,49 EUR, a tuženik joj je dužan isplatiti taj trošak u omjeru 74,91 %, odnosno u iznosu od 1.365,98 EUR.

18.3. Tužiteljica ima pravo i na naknadu troškova vještačenja u cijelosti i to u iznosu od ukupno 350,00 EUR (300,00 EUR za sastav nalaza i mišljenja i 50,00 EUR za trošak pristupa vještaka na ročište). Stav je ovog suda je da je takav trošak u svakom slučaju bio potreban te da se isti tužiteljici priznaje u cijelosti, neovisno od uspjeha u sporu. Navedeni stav glede naknade takvog troška stranci u cijelosti kod djelomičnog

uspjeha u parnici zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske (primjerice rješenje broj Rev-191/2026-5 od 8. srpnja 2026.).

18.4. Dakle, tuženik je u konačnici tužiteljici obvezan isplatiti 1.715,98 EUR. Prihvaćen je i zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamata na odmjerene troškove (list 4 spisa) i to od dana donošenja presude do isplate na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a.

18.5. Tužiteljici pak s druge strane nije priznat trošak sastava podneska od 24. srpnja 2026. Naime, tužiteljica je spomenutim podneskom sud obavijestila o uplati predujma za pristup vještaka na ročište te je ujedno dostavila dokaz o izvršenoj uplati. Pritom treba cijeniti da tužiteljica nije postupala po ikakvom nalogu suda pa ovaj sud ne smatra da je takav trošak bio potreban u ovoj parnici.

18.6. Iako je tuženik prvotno u odgovoru na tužbu naznačio da traži da mu tužiteljica naknadi troškove parničnog postupka (u neutvrđenom iznosu), kasnije je na ročištu održanom 17. rujna 2026. istaknuo da ne traži naknadu troškova parničnog postupka pa o istome nije bilo potrebno niti odlučivati.

18.7. Stoga je o troškovima postupka odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

U Zagrebu 29. listopada 2026.

Sutkinja:
Marija Šipek

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku petnaest dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:
1. Tužiteljici – po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-47a4f**

Kontrolni broj: **071b5-8b974-ef76a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.